

ХРИСТО СМИРНЕНСКИ УТРЕШНИЯ ДЕН

chitanka.info

Аз виждам: раждат се тълпи
за утрото на празник свят
и вред в настръхналия град
духът на кървав бунт кипи.
И всеки слаб и угнетен —
на черна мъка светъл син,
възраства като исполин
и в страшен пристъп устремен,
с море възбунени души,
лети, гърми, зове, руши...

Над него трепетни слънца
преплитат утринни лъчи,
а по следите му личи
кръвта на хиляди сърца,
туптели с порива свещен
да слоят своя огнен ток
ведно с тържествения звън,
зовящ вселената от сън...

Аз виждам: гърчи се пред мен
последний призрак на нощта
и кръв от зинали уста
опръсква утрешния ден,
а там по каменистий път
на многовечната борба,
удушил властната съдба
до своята гранитна гръд,
пристъпва човешкият род
към дверите на нов живот.

Това стихотворение е присъствало само в първото издание на стихосбирката „Да бъде ден!“.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.